

KINH LUẬT DI TƯỚNG

QUYỂN 12

1. Tỳ-kheo Vô Cấu ở trong núi, người nữ trú mưa nơi chỗ ở của Ngài. Các vị tiên cho Ngài là dơ uế, Ngài bay lên hư không để chứng minh
2. Huệ vương dùng thức ăn ngon giáo hóa người vào đạo
3. Hằng da bán thân mua thức ăn cúng dường Ngài thượng thủ
4. Tu ma đề lúc đầu làm người nữ tám tuổi, chuyển làm thân nam xuất gia thuyết pháp
5. Ma ha lữ tụng kinh Đại thừa được bậc Thánh chỉ dạy
6. Thiện huệ mộng thấy năm điều thỉnh Phật giải thích
7. Người nữ trên lầu cao thấy Phật biến thành nam tử, xuất gia được lợi ích
8. Người nữ ở trong thai nghe pháp, chuyển thành thân nam, xuất gia học đạo
9. Sa-môn từ cầu chuyển thân làm người lập nguyện bất thối chuyển

1. TỖ-KHEO VÔ CẤU Ở TRONG NÚI, NGƯỜI NỮ TRÚ MƯA NƠI CHỖ Ở CỦA NGÀI. CÁC VỊ TIÊN CHO NGÀI LÀ DƠ UẾ, NGÀI BAY LÊN HƯ KHÔNG ĐỂ CHỨNG MINH:

Vào thời Phật-câu-lâu-tần ở đời quá khứ có vị Tỳ-kheo tên là Vô Cấu, tịnh tu ở trong hang núi vắng vẻ. Cách đó không xa có vị tiên hơn ở. Hôm nọ một người nữ đi qua đường gặp trận mưa to, bèn vào trú nhờ trong hang Tỳ-kheo, khi mưa tạnh thì bỏ đi. Bấy giờ năm vị tiên trong thấy cô gái từ đó đi ra, bèn nói:

- Vị Tỳ-kheo kheo ấy gian dối xấu xa.

Tỳ-kheo Vô Cấu nghe vậy, liền bay vọt lên hư không, cách đất bốn trượng chín. Các vị tiên trông thấy nói:

- Như kinh điển của ta ghi chép, những người nhiễm dục trần thì không thể bay lên được.

Họ liền gieo năm vốc sát đất, cúi đầu sám hối. Nếu vị Tỳ-kheo không hiện thân thông thì năm vị tiên ấy sẽ đọa vào địa ngục. Tỳ-kheo Vô Cấu thuở đó nay chính là Bồ-tát Di Lạc.

(Trích kinh Huệ Thượng Bồ-tát quyển 9).

2. HUỆ VƯƠNG DÙNG THỨC ĂN NGON GIÁO HÓA NGƯỜI VÀO ĐẠO:

Vào thời Đức Phật Mạc-năng-thắng ở đời quá khứ có vị Tỳ-kheo tên là Huệ Vương. Một buổi sáng Ngài đi khát thực được nhiều thứ thức ăn ngon. Lúc ấy trên đường có con của trưởng giả tên Ly-cấu-tý đang được nhũ mẫu bế, khi trông thấy vị Tỳ-kheo từ xa, đưa bé liền tuột xuống đất, chạy theo vị Tỳ-kheo xin thức ăn, Tỳ-kheo cho nó một miếng mật, ăn vào thấy ngon ngọt nó liền đi theo sau vị Tỳ-kheo muốn ăn thêm, vị Tỳ-kheo lại cho nó, cứ như thế đi lần hồi đến chỗ Phật. Huệ Vương đánh lễ Phật, rồi lấy thức ăn đi khát thực được trao cho đứa bé, bảo nó dâng lên Đức Phật, để đứa bé phát đạo tâm. Đức Phật thọ nhận nhưng bát của Phật đã đầy mà thức ăn vẫn không vơi bớt. Kế đến đứa bé đem dâng cúng cho tám vạn bốn ngàn tinh vân, mười hai ức Bồ-tát Phật và Thánh chúng thấy đều no đủ. Cúng dường như thế suốt bảy ngày mà thức ăn vẫn còn nguyên như trước. Đứa bé vui mừng nói kệ tán thán Phật và phát tâm vô thượng Bồ-đề.

Khi cha mẹ đứa bé tìm con, có người chỉ đến chỗ Phật lúc họ đến nơi đứa bé chào hỏi, nói kệ tán thán cha mẹ. Lúc ấy đứa bé giáo hóa cha mẹ cùng năm trăm người, đều khiến cho họ phát tâm cầu pháp vô thượng chơn chánh. Nghe xong họ đều từ bỏ gia đình làm Sa-môn, hành đạo Bồ-tát cho đến khi thành Phật.

Huệ Vương bấy giờ chính là Bạt-thủ-đồng-chơn, Ly-cấu-chính-là thân ta vậy.

(Trích kinh Vãng Cổ Tháo Hành).

3. HẰNG DA BÁN THÂN MUA THỨC ĂN CÚNG DƯỜNG NGÀI THƯỢNG THỦ:

Bấy giờ có vị Bồ-tát làm một khát sĩ tên là Thượng Thủ. Khi Ngài vào thành khát thực gặp Tỳ-kheo Hằng Da. Hằng Da hỏi:

- Ông từ đâu đến:

Vị khát sĩ đáp:

- Tôi từ trong chơn thật đến.

- Sao gọi là chơn thật?

- Vì hình tướng tịch tịnh, cho nên gọi là chơn thật.
- Phải cầu pháp chơn thật ở đâu?
- Nên cầu ở trong lục Ba-la-mật.

Nghe xong Hằng Da vui mừng đánh lễ Ngài Thượng Thủ, rồi thưa:

- Nên lấy gì để cúng dường Thầy?
- Nên dùng tu-đà-vị (thức ăn ngon).

Hằng Da liền đi đến chợ rao rằng: “Tôi muốn bán thân, có ai mua không?”

Lúc ấy có một cư sĩ tên Tỳ-nô-luật nói:

- Tôi muốn mua, vậy ông cần gì mà phải bán thân như vậy?

Hằng Da đáp:

- Tôi cần Tu-đà-na-la (tiền).
- Cần bao nhiêu?
- Cần năm sấu.

Cư sĩ lấy năm tiền mua đạo nhân này để làm đầy tớ. Hằng Da nói với cư sĩ:

- Thân tôi nay thuộc về ông, nhưng xin ông cho tôi nghỉ bảy ngày, vì tôi muốn cúng dường Tỳ-kheo Thượng Thủ.

- Tôi sẽ đưa ông về để biết nhà của tôi, rồi hãy trở lại!

Lúc ấy, Hằng Da đến thấy nhà cư sĩ xong liền vội vã lặn lội trở lại. Giữa đường gặp Tỳ-kheo Thượng Thủ đi khát thực mà chưa có. Ông liền đưa Ngài Thượng Thủ đến chợ, mua trăm thứ thức ăn ngon, rồi đưa đến chùa Tứ Vương, xếp đặt sàng tòa, đốt hương rải hoa, bày các thức ăn cúng dường Tỳ-kheo Thượng Thủ.

(Trích kinh Phương Đẳng Đà-la-ni quyển 1).

4. TU MA ĐỀ LÚC ĐẦU LÀM NGƯỜI NỮ TÁM TUỔI, CHUYỂN LÀM THÂN NAM, XUẤT GIA THUYẾT PHÁP:

Tu-ma-đề bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Ngài dạy Bồ-tát có bốn mươi việc, con sẽ vâng làm đầy đủ.

Lúc ấy trưởng lão Mục Liên hỏi:

- Bốn mươi việc này Đại sĩ đã thực hành, vậy ông có thể làm người nữ tám tuổi được không?

- Tu-ma-đề đáp:

- Thật có thể làm được, nếu Ngài không tin thì tôi sẽ khiến cho ba ngàn đại thiên quốc độ đều chấn động sáu lần, trời mưa hoa, các loại

Âm nhạc không trở tự kêu.

Tức thời Tu-ma-đề biến thành người nữ như lời nói. Bé gái nói: để chứng minh lòng chí thành của tôi nếu sau này tôi được thành Phật không là điều hư vọng, thì bây giờ trong hội chúng này ai cũng được thân sắc vàng. Ngay lúc ấy thân của mỗi người trong đại chúng đều ánh lên màu sắc như vàng ròng.

Mục Liên bạch Phật người này sơ phát tâm làm Bồ-tát, con nên kính lễ. Vì sao? Vì đứa bé gái tám tuổi còn cảm ứng được như vậy, huống chi là bậc đại Bồ-tát?

Văn Thù Sư Lợi hỏi hoá thân người nữ:

- Vì sao không chuyển thân người nữ?

Tu -ma-đề đáp:

- Việc đó không làm được. Vì sao? Vì pháp không có nam nữ. Nay tôi sẽ dứt trừ điều nghi cho Tôn giả.

Tu -ma-đề lại nói:

- Tôi không bao lâu nữa sẽ thành chánh giác, nay phải biến thành thân người nam.

Vừa nói dứt lời, ông liền biến thành thân nam đúng như lời nói, tóc trên đầu tự rụng, ca-sa khoác lên thân thành vị Sa-môn.

Ông lại nói:

- Khi ta thành Phật sẽ khiến trong quốc độ ta không có ba việc: Ma, địa ngục và người nữ. Nếu tôi chí thành thì thân tôi sẽ như vị Sa-môn ba mươi tuổi.

Ngay lúc đó liền trở thành người ở độ tuổi ba mươi.

Ông lại thưa với Ngài Văn-thù-sư-lợi:

- Khi tôi được làm Phật sẽ khiến cho người trong nước tôi thân đều sắc vàng, đất đai, thành quách có cây bảy báu; hoa báu ao báu vừa đủ để mọi người đều chung hưởng.

Ông lại nói:

- Các người ở trong hội này cũng được thân sắc vàng.

Tức thời chúng hội đều được thân sắc vàng.

Lúc ấy thần Trì-địa từ dưới đất vọt lên, hoá làm thân trời ba lần cất tiếng khen ngợi công đức của Tu-ma-đề.

Không bao lâu, Tu-ma-đề được thành Phật.

(Trích kinh Phật Thuyết Tu-ma-đề Bồ-tát).

5. MA HA LƯ TỤNG KINH ĐẠI THỪA ĐƯỢC BẠC THÁNH CHỈ DẠY:

Tỳ-kheo Ma-ha-lư thường tụng kinh Đại thừa nên vua trải tóc cho Tỳ-kheo đi qua. Có một Tỳ-kheo khác nói với vua:

Tỳ-kheo Ma-ha-lư này ít tụng kinh Đại thừa, vì sao cúng dường như vậy vua đáp:

Ta đêm nay muốn thấy Tỳ-kheo này.

Vua liền đến chỗ Tỳ-kheo, trông thấy Tỳ-kheo đang tụng kinh Pháp Hoa ở trong hang, có một người thân sáng chói cõi voi trắng chấp tay cúng dường. Khi vua đến gần bên thì vị ấy liền biến mất. Vua hỏi:

Thừa đại đức khi tôi đến gần tại sao người có ánh sáng rực rỡ lại biến mất đâu rồi?

Tỳ-kheo đáp: Vị ấy chính là Bồ-tát Biến-kiết (chính là Ngài Phổ Hiền trong kinh Pháp Hoa) đến dạy bảo tôi tụng kinh này.

(Trích luận Đại Trí Độ quyển 9)

6. THIỆN HUỆ MỘNG THẤY NĂM ĐIỀU, THỈNH PHẬT GIẢI THÍCH:

Thiện Huệ bạch Phật Phổ Quang:

- Bạch Thế Tôn, con ngày xưa ở trong núi sâu một hôm thấy năm điều mộng.

1. Thấy mình nằm trong biển lớn.
2. Thấy mình gối đầu lên núi Tu-di.
3. Thấy tất cả chúng sanh ở trong biển đi vào trong thân con.
4. Thấy tay mình cầm mặt trời.
5. Thấy tay mình cầm mặt trăng.

Cúi xin Đức Thế Tôn giải thích cho con được rõ. Phật đáp:

1. Thấy mình nằm trong biển lớn tức là thân ông lúc đó còn nằm ở trong biển lớn sanh tử.

2. Thấy mình gối đầu núi Tu Di tức là đã ra khỏi sanh tử, được tướng Niết-bàn.

3. Thấy tất cả chúng sanh ở trong biển lớn nhập vào thân ông tức là ông ở trong sanh tử làm nơi nương tựa cho tất cả chúng sanh.

4. Thấy tay mình cầm mặt trời tức là ánh sáng trí tuệ chiếu khắp pháp giới.

5. Thấy tay mình cầm mặt trăng, tức là nhờ pháp phương tiện vào trong sanh tử, dùng pháp thanh lương dẫn dắt chúng sanh.

(Trích kinh Quá Khứ Hiện Tại Nhân Quả quyển 1).

7. NGƯỜI NỮ Ở TRÊN LẦU CAO THẤY PHẬT, BIẾN THÀNH NAM TỬ, XUẤT GIA ĐƯỢC LỢI ÍCH:

Trưởng giả tu phước có một người con gái tên là Long Thí. Năm lên mười bốn tuổi khi cô ta tắm gội, thoa hương, mặt áo đẹp vừa xong, thì Phật cùng với các Tỳ-kheo, từ long trắng giữa chặ mây phóng ra ánh sáng soi suốt bảy lớp cửa, khiến cho nhà cửa đều sáng trưng. Người nữ thấy ánh sáng rực rỡ hơn cả mặt trời mặt trăng, biết đây là việc khác thường, liền đi lên tầng lầu thứ bảy, nhìn về phía Đông thấy Phật đứng ở ngoài cửa. Cô ta rất vui mừng, tự nghĩ: “Nay ta được cúng dường Phật và đệ tử của Ngài, để phát tâm thực hiện hạnh nguyện Bồ-tát, khiến cho ta sau này đắc đạo như Phật”. Ma thấy người nữ phát tâm Bồ-đề thì không vui, liền hoá làm cha của cô ta, bảo rằng: “Ý của con quá lớn mà đạo Phật khó thành, đời nay may mắn có Phật chi bằng cầu La-hán, vả lại độ người hay vào Niết-bàn đều như nhau.

Long Thí đáp:

- Không phải như cha nói, trí Phật rộng lớn độ người không cùng tận còn trí của La-hán chỉ nhỏ như hạt bụi mà thôi. Có người chí cao nào mà thích Tiểu thừa đâu.

Ta chưa từng nghe người nữ làm Chuyển luân vương, huống gì làm Phật? Chi bằng cầu La-hán sớm được vào Niết-bàn.

Con cũng nghe người nữ không được làm Chuyển luân vương, không được làm Phật. Nhưng con sẽ tinh tấn tu tập để chuyển thân nữ thành thân nam. Con từng nghe! Người thực hành hạnh Bồ-tát trong thiên hạ muôn kiếp không mỏi mệt, sau sẽ được thành Phật.

Ma thấy ý chí của người nữ không thay đổi, càng thêm lo buồn, vội bảo:

Nếu người thực hành hạnh Bồ-tát thì không tham đắm thế gian, không mền tiết thân mạng. nay con tinh tấn hãy nhảy trên lầu cao xuống, sau đó sẽ thành Phật.

Long Thí nghĩ: “Ta nay được gặp Phật, muốn hành đạo Bồ-tát, cha lại dạy dùng thân tinh tấn sẽ được thành Phật. Thì sao ta nay lại tiết chi tẩm thân giả tạm này”! Nghĩ rồi cô ta liền đứng bên cạnh lan can hướng về Phật chấp tay nói: “Con xin quy y Phật, xin Phật dùng nhất thiết trí” biết được điều mong cầu của con, con xin bỏ thân mạng chớ không bỏ hạnh Bồ-tát, nguyện đem thân này cúng dường Phật, như rã hoa cúng dường. Nói xong Long Thí liền nhảy xuống lầu, thân chưa chạm đất đã hoá thành thân nam.

Phật mỉm cười ánh sáng năm màu từ miệng phát ra chiếu khắp

một cõi Phật, lại chiếu quanh thân Phật ba vòng, rồi tụ lại trên đỉnh đầu.

Phật bảo: Các ông có thấy người nữ từ trên cao gieo mình xuống đất, hoá thành người nam không? Người nữ này đời trước đã phụng thờ mười ngàn vị Phật, sau sẽ cúng dường hằng hà sa Phật tương lai, đến bảy ức sáu ngàn vạn kiếp sẽ được làm Phật, hiệu là Danh Thượng. Đức Phật ấy thọ mạng một kiếp, sau khi nhập Niết-bàn, đạo pháp hưng thịnh nữa kiếp mới diệt.

Lúc ấy, Long Thí ở trước Phật thưa với cha mẹ:

Xin cha mẹ cho con được xuất gia làm Sa-môn.

Cha mẹ liền bằng lòng. Tất cả quyến thuộc đều phát tâm vô thượng Bồ-đề.

(Trích kinh Long Thí Nữ).

8. NGƯỜI NỮ Ở TRONG THAI NGHE PHÁP, CHUYỂN THÀNH THÂN NAM, XUẤT GIA HỌC ĐẠO:

Đức Phật ở tại La-duyệt-kỳ thuyết pháp cho Bồ-tát và tứ chúng nghe. Trong hội chúng có vợ Ca-la đang mang thai, ngồi nghe. Thai nhi cũng chấp tay nghe kinh. Phật muốn cho hội chúng thấy việc này, liền phóng ánh sáng rực rỡ đến chỗ vợ Ca-la ngồi. Mọi người đều thấy bé gái trong thai chấp tay nghe kinh giống như nhìn vào trong kính.

Phật dùng tám thứ Âm thanh hỏi bé gái trong thai:

Con vì sao chấp tay nghe kinh.

Bé gái nương oai thần của Phật liền đáp:

Bạch Thế Tôn! Vì người thế gian làm mười điều ác, con muốn khiến họ làm mười điều thiện. Lại vì người đời sanh tử không ngừng, không hiểu thuận cha mẹ, không cúng dường Sa-môn, đạo sĩ Bà-la-môn. Cho nên con chấp tay nghe kinh.

Bé gái nói xong lời này, liền từ hông phải mẹ sinh ra giống như thái tử Tất-đạt-đa xưa kia. Đất sáu lần chấn động, trong hư không tự nhiên có nhạc trời, trời mưa các thứ hoa, có hoa sen ngàn cánh, lớn như bánh xe dùng vật báu làm cọng trong suốt như lưu ly. Bé gái liền ngồi trên hoa sen. Đế Thích đem y trời khoác lên bé gái. Nhưng cô ta nói:

Ông là La-hán tôi là Bồ-tát. Ông chẳng phải đồng bạn của tôi. Tôi tự có y.

Xá-lợi-phất bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn đứa bé này từ nước nào đến? Mà lại được cúng dường y vậy?

Phật đáp:

- Đứa bé này, từ nước Thanh Tịnh ở cõi Phật Đông Nam. Nước đó cách đây mười vạn cõi Phật.

Y nước này tự nhiên ở trong không trung bay đến. Người nữ thấy y đến liền mặc vào, chứng được ngũ thông. Người dân trong nước đó cũng chứng được ngũ thông. Đứa bé mặc y xong, từ trên hoa sen bước xuống, đi đến chỗ Phật, khi vừa cất bước thì đất sáu lần chấn động. Đứa bé cung kính lễ Phật, ba lần xưng Nam mô Phật, rồi quỳ xuống bạch Phật rằng:

Trong hội này phần lớn có các người vợ của Ca-la, xin Phật thuyết kinh cho họ, khiến họ được thân nam.

Phật đáp:

Ta không làm cho họ trở thành nam hay nữ, tất cả đều do việc làm của họ mà ra.

Phật bảo:

Có một việc sẽ mau chóng thành thân nam. Đó là phát tâm hành Bồ-tát đạo. Lại phải quan sát thân người nữ giống như từng bộ phận máy móc, các xương khớp nương nhau chỉ có gân da che đậy bên ngoài. Người nữ thường sợ hãi người khác như rần rít, cóc nhái ban ngày không dám ra.

Bấy giờ bảy mươi lăm người vợ Ca-la ở trong pháp hội nghe Phật thuyết kinh rất vui mừng, cung kính đánh lễ Phật, phát thệ rằng: “ Bạch Thế Tôn! chúng con nguyện phát tâm Bồ-đề làm thân nam, nếu không được vậy, quyết không rời khỏi chỗ này.

Bấy giờ có bảy mươi lăm người Ca-la-việt từ nước Xá-vệ đến chỗ Phật trông thấy các người vợ của họ đều quỳ trước Phật, họ nghĩ chúng ta đã mất vợ rồi! Liên hỏi Ngài Xá-lợi-phất:

Những người nữ này là vợ của chúng tôi. Tại sao lại ở đây?

Xá-lợi-phất đáp:

Họ muốn làm Tỳ-kheo-ni, các ông có bằng lòng không?

Họ đáp:

Vậy, hãy cho chúng tôi làm Tỳ-kheo trước.

Xá-lợi-phất bạch Phật:

Bảy mươi lăm người Ca-la-việt đều muốn làm Tỳ-kheo.

Phật gọi: Các thiện nam tử hãy đến đây! Râu tóc họ liền tự rụng, ca-sa khoác vào thân, tay ôm bình bát, trở thành Tỳ-kheo, đến trước Phật đánh lễ.

Bấy giờ, vợ của bảy mươi lăm người ấy, liền cởi chuỗi ngọc rải

trên đất Phật. Các chuỗi ngọc đó ở trong không trung tự nhiên kết thành một màn châu anh lạc. Trong màn ấy có toà bảy báu, Phật ngự trên toà, có vô số Bồ-tát. Các người vợ thấy sự biến hóa này đều rất vui mừng, liền nường sức oai thần của Phật bay lên hư không. Tự nhiên có mưa hoa rải trên Đức Phật. Họ từ trên không trung hạ xuống biến thành thân nam, đến trước Phật bạch rằng: Chúng con nguyện làm Tỳ-kheo.

Phật bảo Bồ-tát Di Lặc hãy truyền giới cho họ. Bồ-tát Di Lặc liền truyền giới, họ trở thành Tỳ-kheo.

Đứa bé gái khi nãy tự nhiên có lọng bằng bảy thứ hoa, gọng như hoa sen, liền cầm đến đưa cho mẹ và nói:

- Phật là bậc thầy độ khắp trời người. Mẹ hãy đem lọng hoa này dâng lên đức Phật. Nếu như Đức Phật che lọng đó thì đời sau mẹ sẽ được thiên hạ che lại.

Bé gái lại nói:

Nay mẹ nên phát tâm Bồ-đề.

Người mẹ đáp:

- Khi con còn ở trong thai, ta mộng thấy Phật Pháp Tăng. Lòng ta không khởi tham sân si, thân thể an ổn, biết đức con trong bụng là đại Bồ-tát nên mới được an ổn như vậy.

Bấy giờ người mẹ phát tâm Bồ-đề, đem lọng hoa dâng lên Đức Phật. Đất sáu lần chấn động. Phật bảo Xá-lợi-phất:

- Tinh tú trên bầu trời còn có thể đếm được, còn người nữ này độ cha mẹ tứ quá khứ cho đến vị lai không thể kể xiết.

(Trích kinh Thai Trung Nữ Thính)

9. SA-MÔN TỪ CẦU CHUYỂN THÂN LÀM NGƯỜI LẬP NGUYỆN BÁT THỐI CHUYỂN

Xưa kia ở một nước nọ, lúa gạo khan hiếm, nhân dân đói khổ. Bấy giờ có một vị Sa-môn, vào thành khát thực nhưng không được gì, lần lượt đến trước cửa nhà trưởng giả giàu có, nhưng chỉ được thức ăn dơ. Khi sắp ra khỏi thành gặp người đồ tể ôm con chó trở về nhà định giết. Anh ta trông thấy Sa-môn vui mừng đến trước mặt làm lễ. Sa-môn chú nguyện cho anh ta được sống lâu. Sa-môn biết con chó sắp bị giết ăn thịt, liền hỏi:

Ông ôm cái gì vậy?

Tôi đâu có ôm gì đâu!

Tôi đã biết tội sát sanh là điều rất ác. Tôi xin đem thức ăn của tôi để đổi lấy con chó này nếu nó được sống thì ông sẽ được phước vô

lượng.

Người thợ săn ấy không đồng ý, Sa-môn hết lời thuyết phục nhưng ông ta vẫn không đồng ý. Sa-môn nói:

Nếu ông không chịu thì hãy cho tôi xem nó một chút. Người thợ săn liền đưa con chó ra. Vị sa môn cho chó ăn, dùng tay xoa lên mình nó, rơi lệ mà chú nguyện:

“Tội của người rất nặng nên mới bị làm thân chó, không được tự do lại bị người giết ăn thịt. Ta nguyện cho người đời đời kiếp kiếp tội diệt phước sanh, bỏ thân chó làm thân người. Ở đâu cũng gặp Phật pháp”.

Con chó được cho ăn liền phát sanh tâm lành, lòng rất vui mừng. Sau đó người đồ tể ôm chó về nhà làm thịt. Con chó bị giết liền sanh vào nhà trưởng giả giàu có, vừa lọt lòng mẹ đã có tâm từ.

Một hôm vị Sa-môn đi khất thực lần lượt đến nhà trưởng giả. Con của trưởng giả thấy vị Sa-môn liền nhớ việc đời trước đến trước mặt Ngài cúi đầu đánh lễ, xin được cúng dường thức ăn ngon, rồi xin với cha mẹ theo làm đệ tử của Sa-môn, để thọ trì kinh giới. Cha mẹ vì rất thương con nên không chấp nhận. Họ bảo:

- Gia đình ta chỉ có mình con là con trai, để nối dõi tông đường, làm chủ gia đình, vì sao lại bỏ ta mà đi. Đứa trẻ khóc lóc không chịu ăn cơm, và nói:

- Nếu không cho thì con sẽ nhịn đói cho đến chết.

Cha mẹ thấy vậy liền cho con đi theo vị Sa-môn để học đạo.

Đứa bé được cạo tóc đắp y, đọc tụng kinh điển hiểu sâu nghĩa lý của kinh, đặc tam muội được bất thối chuyển, giáo hoá chúng sanh phát tâm Bồ-đề.

Sa-môn biết được túc mạng, phát tâm Bồ-đề, được bất thối chuyển, hướng chi có người cúng dường Tam-bảo phúng tụng kinh Đại thừa.

(Trích kinh Độ Thoát Cầu Tử)

